

Inserati se sprejemajo in velja trislojna vrsta:

8 kr., če se tiska 1krat,
12 " " " " 2 "
16 " " " " 3 "

Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rekopisi

se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Naročnino prejema upravništvo administracija) in ekspedicija na Starem trgu h. št. 16.

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto . . . 10 gl.
za pol leta . . . 5 "
za četrt leta . . . 2 "

V administraciji velja:

Za celo leto . . . 8 gl. 40 "
za pol leta . . . 4 " 20 "
za četrt leta . . . 2 " 10 "

V Ljubljani na dom pošiljan velja 60 kr. več na leto.

Vredništvo je na Stalnem trgu hiš. št. 284.

Izhaja potrikrat na teden in sicer v torek, četrtek in soboto.

Zavoljo velikonočnih praznikov bo prišel prihodnji list še le v četrtek 1. aprila.

Vabilo

k naročevanju na

„SLOVENCA“.

„Slovenec“ velja, kakor do zdaj:

Za Ljubljano:

Na dom pošiljan za celo leto 9 gl. — kr.;
„ „ „ „ pol leta 4 „ 50 "
„ „ „ „ četrt leta 2 „ 30 "
„ „ „ „ en mesec 80 "

V administraciji sprejeman:

Za celo leto 8 gl. 40 kr.;
„ pol leta 4 „ 20 "
„ četrt leta 2 „ 10 "
„ en mesec — „ 70 "
posamezne številke . . . — „ 7 "

Po pošti:

Za celo leto 10 gl. — kr.;
„ pol leta 5 „ — "
„ četrt leta 2 „ 50 "
„ en mesec — „ 90 "
posamezne številke . . . — „ 8 "

Tudi se zamore zanaprej vsaki pri gosp. Gerberju naročiti, in če je komu drago, tudi tam svoj list prejemati ali posamezne številke kupovati.

Gg. bogoslovci in študentje plačajo le polovico naročnine.

Naročnina se pošilja najceneje po poštah nakaznicah (Postanweisungen).

Vredništvo in upravništvo.

Dika jugoslovanska.

(Dalje.)

„Glej, kaj naj se srcu in umu pridobiva na vseučilišču. Mladost je živega srca in vzletne misli; zato bode, ne dvomim, vsaki mladič, kateri to vzčita, sklenil z vso resnobo, da preskrbi umu svojemu to blago, ta kras in to snago, kar se največ dá; toda vpraša se, kaka ima biti duša, da bode sposobna za tolike darove? Po odgovoru na to vprašanje ravnal se bode največ vspéh delanja in prizadevanja na vseučilišču našem. Duša mladenča, kateri se na vseučilišču posveti naukom, biti ima skozi in skozi krščanska. Kakor se nič bolj vzvišenega na tem svetu brez truda in upiranja ne more doseči, tako tudi ne znanje in umenje. Kakor moramo zemljo, da nam rodi zaželenega sadu, namakati s potom svojega obraza; tako nam je tudi seme resnice in pravice, katero se seje na dušno zemljišče, noč in dan rositi z znojem našega lica, ako hočemo, da nam pri-
nese sad: sicer je palo seme ali na kamen ali med trnje in ostalo je prazno, ali ga zemlja ni pokrila, ali so došle ptice nebesne ga pobrale. Ako v srčnem in umnem delu hočemo napredovati, treba je sam sebe zatajevati, razveseljevanju in razuzdanosti se odrehati, ves svoj čas znanosti in umetnosti žrtvovati. Sveto pismo, da človeka vzbuja na delo, obrača ga na mravljo in bučelo; naše novo vseučilišče, ako hoče doseči svojo svrhu, postati mora nekako mravljinjak in bučelnjak. Vsak izmed nas je prejel od Boga lepih darov, eden deset, drugi pet, a tretji dva talenta, a treba je daru božjega se posluževati ter s prejetim talentom novih obresti iskati. V resnici je Bog, in kdor služi resnici, služi Bogu, ter bode Bogu dajal odgovor, kako se je poslužil časa, prilike in

daru božjega. Vsakemu mladenču biti bi mogla ona evangeljska prilika o hlapih, kateri so od gospoda prejeli svoje talente, da z njimi kupčujejo, vedno pred očmi.

Naš sveti Jeronim, največi duh in najbolj učeni človek svojega veka, svetuje duhovnikom, da se s kruhom svetega pisma v potu svojega obraza hranijo vsaki dan, da naj se jim sveta knjiga nikdar iz rok ne izmakne, da z njo budijo in z njo da zaspijo; naposled krepko, kakor zna, reče: Duhovniku je kot preroku, o katerem se bere „devoravit librum hunc“, svete knjige uživati, prebavljati in v krv svojo preminjati. To isto mora se reči vsakemu mladiču: Treba je, da se knjiga mladenču vedno nahaja v roki; treba je velikrat noč pretvoriti v dan, treba nauk, ki ga slušaš, ako smem tako reči, požreti ter v meso in kri svojo ga predelati. Ne velja tu pozivati se na duhovitost in lahkoto v učenju, kajti prvo, duhovitost (genialnost) je vrlo redka stvar, in velikrat, kar se tako imenuje, nič drugo ni nego gola domišljija in praznija; a drugo, kakor je zdravemu in čvrstemu telesu več hrane treba kot slabemu, prav tako čarovita duša potrebuje več duševne hrane, sicer ostane, kakor to skušnja večkrat uči, „aes sonans et cymbalum tinniens“. Čim bolj si obdarovan, mladeneč moj, tim bolj resnoben in delaven, verjemi mi, moraš biti, ako hočeš dospeti do resnice in do slovečega imena. Ako si bolj obdarovan, spadaš tedaj med one izvoljence, katerim je Bog zastavo dal v roke, da druge hitreje vodijo s seboj na strmo goro, ktera na vrhu svojem hrani krasno lovoriko, pripravljeno onim, kateri stanoviti ostanejo do konca. Napoleon I., najduhovitejši človek našega veka, v svojih spomenicah (memoirih) sto potov ponavlja, da vojak, kateri misli do znanja in bojne slave

Hanani,

ali

poslednje dni v Jeruzalemu.

(Spisal E. Guenot — poslovenil F. Jaroslav.)

(Dalje.)

XI.

Previdnost božja.

Aposteljna ni bilo več, ali proganjanja kristijanov še ni bilo konec. Herod je čutil, da si je jako naklonil Farizejce, ker je bil dal umoriti Jakoba. Prav ugodna tedaj mu je bila novica, da se Peter apostoljski knez vrača v Jeruzalem, in zato ukaže, naj ga takoj pri-
mejo in posade v ječo, po velikonoči pa umore.

Noč in dan so verni kristijanje iskreno molili, naj bi Bog odvrnil udarec, ki preti mladej cerkvi, ako izgubi apostoljskega kneza.

Noč je vlegla se na zemljo, drugi dan je

imel Peter umreti. Apostelj je bival med dvema vojakoma zapet z lanci za njuna pasova. Sladko dremanje je objelo njegovega duha. Mahoma se nebeška svetloba razlije po ječi, angelj Gospodov se dotakne jetnika, in zbudi ga, veli: „Peter, brzo vstani!“ In lanci so zrožljali na tla.

Angelj nadaljuje: „Opaši se, obuj črevlje!“ Peter sluša.

Angelj zopet veli: „Ogrni se z vrhovno obleko, in pojdi z menoj!“

Petru se je videlo tako, kakor da se mu sanja. Stopaje z angelom mimo prve in druge straže pride do železnih v mesto vodečih vrat, ki so se sama od sebe odprla. Šel je dalje po ulicah, in med tem je mahoma izginil angelj. Peter zavedši se, dé: „Da, gotovo, Gospod je poslal svojega angela, ki me je rešil roke Herodove, ter tako zavrl hrepenenje naroda judovskega.“

Ogledavši se krene proti domu Marije, ma-

tere Janezeve, kamor so se verni zbirali k molitvi. Ko je potrkal na vrata predvežina, prišla je. vprašat Roda služabnica, kdo trka. Spoznavši glas Petrov zbog veselja pozabi vrata odpreti: zdirda nazaj kričé: „Peter je zunaj!“ Zavrnili so jo, da se jej meša, ali ona je svoj pot trčila, da se jej ne meša. Ugovarjali so jej, češ, da se je zmotila, morebiti bil je kak angelj; a ker je Peter vedno še in tim močnejše trkal, šli so odpirat. Peter namigne osupnjem, naj se vpokojé, in jim na kratko omeni, kako ga je Gospod izpeljal iz ječe. „Sporočite Jakobu, in tudi drugim bratom“, prosi jih odhajaje.

Nemudoma hitel je iz mesta.

Ne dá se popisati radost, ki je prešinjala kristijane, vidé, da je knez apostoljski v zavetju. Spustil se je proti Rimu, in odslej je vsled božjega sklepa to mesto postalo glavno mesto kristijanstva in sedež glavarja cerkve.

Apostelj tedaj je ubežal, ali kristijane so še vedno preganjali. Mnogi verniki zdihovali

dospeti, mora, kakor on pravi, obleteti v budenji nad knjigami in kartami geografskimi; da je budalo, kdor misli, da se vojaška znanost uči samo dejanski. Nekdaj mu vojvoda Neuchâtelški reče o nekem generalu: „il sent le poudre“ (diši po smodniku); Napoleon pa odgovori: „l'aimerais mieux, qu'il sentit l'huile de la lampe“ (rajši bi, da diši po olji nočne lampe ali svetilnice). Vredna in dostojna beseda tolikega moža! Ravno ta veliki mož reče nekemu mladiču v vojni šoli: „Travaillez sans cesse, chaque heure perdue est une chance de malheur pour l'avenir!“ (Delajte brez prestanka, kajti vsaka izgubljena ura more biti povod nesreče za bodočnost). Kako lepa in resnoba beseda! Kako se podá reči, o kateri govorim! (Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. marca.

Avstrijske dežele.

Na Dunaji. Postavo o upravnem sodišči je sprejela zdaj tudi gosposka zbornica, tedaj ji ne manjka družega, kakor cesarjevega potrjenja. Sostaviti misli, kakor se sliši, vlada to sodišče kar iz ministerskih svetovalcev, tako, da bi jim bilo to pristransko posel. Ker bodo pa ti svetovalci imeli soditi o svojih predstojnikih, se od takega sodišča ni nič kaj posebnega nadjati. — Za poslance v delegaciji so bili iz slovenskih dežel voljeni: Za Kranjsko dr. Schaffer, namestnik dr. Razlag, za Goriško Coronini, nam. Winkler; za Tržaško Teuschl, nam. Porenta; za Istro Franceschi, nam. Vidulič; za Koroško Ritter, nam. dr. Egger. — Predsednik pri Ofenheimovi pravdi Wittman in državni pravdnik Lamezan sta dobila red železne krone III. vrste in vsak po 1000 gld., katerih pa prvi ni hotel sprejeti.

Na Českem je vlada razpustila dve društvi, delavsko „Tyl“ in neko društvo „prostomislečnih“ ali brezvercev. Českim listom se to dobro zdi, kajti društva, kakor omenjeni dve, so v resnici nevarna, ker nameravajo vero in javno varnost prekucniti.

Dalmatinski deželni zbor se bo letos pričel zavoljo cesarjevega potovanja še le 19. maja.

Ogrskih ministrov je prišlo pet na Dunaj k ministerskemu svetu, kteremu bo predsedoval cesar sam pred svojim odhodom v Dalmacijo. Posvetovanje ima biti o tem, kar bo treba storiti med potovanjem cesarjevim.

so po ječah; to nemilo osodo je nekoliko olajševala ljubezen sobratov, kterim se je sponeslo straže pregovoriti, da so jih pustile zahajati k jetnikom, tješit in vedrit jih, ter tudi obleke in hrane donášati jim.

Abigail in Dina prišli ste kmalo iz ječe na posredovanje Demino; ali bil je tako zelo razkačen zbog njunega prestopa k veri Nazarejca, ki je njemu bila največa nespamet, vzlasti zbog priporočane zdržnosti, da niste smeli nič več k njemu; stanovali ste pri nekem kristijanu, kjer ste mogli natanko živeti po svoji veri. Iskreno ste prosili Boga, da bi razvetlil tudi moža in očeta, ter pripeljal na pot zveličanja.

Eleazarja, ženo in otroke so sprva skupaj zaprli. Hananiju se je posrečilo priti do njih. Ali ko je vsled prijaznosti jetničarjeve v drugič prišel k njim, bili so ločeni: Suzana in deca bili so skupaj, za očeta Eleazarja pa niso znali, kje biva in kako se mu godi.

Hananij je vsled jako previdnega postopa-

Vnanje države.

Na Pruskem priganjajo cesarja Viljema k potovanju na Laško. Jezi jih, da se bo naš cesar prej sošel z laškim kraljem kakor pruski. Vendar nemški cesar ne bo potoval do Rima, marveč le do Milana, kamor mu bo Viktor Emanuel nasproti prišel.

Na Laškem delajo velikanske priprave za sprejem avstrijskega cesarja. Menda Lahi še niso pozabili, kako dobro jim je bilo pod avstrijsko vlado memo zdaj. Gotovo so se „svobode“ že naveličali in strezujejo se po prvi pijanosti, in zdaj bi radi zopet kaj jedli.

Na Španjskem je zopet vse bolj živahno, o pomirji ni govoriti. Pri Oloti so Karlisti premagali Martinez de Camposa. Karlos je dal Lizzarago v Kataloniji prijeti ter Cabrero odstaviti, in je ukazal, da se ima izročiti vojni sodniji, če pride Karlismom v pest.

V srbski skupščini se je, kakor se dunajskim listom telegrafira, zgodil 24. t. m., velik škandal. Poročevalec peticijskega odseka je namreč poročal v imenu odseka o neki peticiji, ktere odsek prej še v rokah imel ni. — Na to nastane strašen hrup, in 44 poslancev gre iz dvorane, tako da skupščina ni mogla več sklepati. Več poslancev je položilo mandate, med njimi ministerski predsednik Marinović. Pravijo, da vsled tega vtegne skupščina razpuščena biti.

Izvirni dopisi.

Iz Gorenjskega, 25. marca. (Pohvala kostanjevske pošte.)... Gorenjski tovarniki jeseni iz Dolenjskega vino po železnici domu vozijo in ga prodajajo krčmarjem. Nekteri kupovalcev sami gredo na Dolenjsko si vina kupiti. Jaz sem pa hotel pismeno vina kupiti od vinorejca, na čegar poštenost in pravičnost se tako zanesem, kakor sam na se. Toraj mu pišem 11. nov. 1874 zastran vina. Nič odgovora! Pišem drugo, tretje, četrto pismo. Ali zopet nič odgovora! Se vé, da sem bil primoran, vina drugej iskati, da bi na zadnje še brez njega ne ostal, 24. marca t. l. vendar-le prvi odgovor na svoja štiri pisma od imenovanega vinorejca dobim sledečega zapopadka: „Še le zdaj se bova zmenila. Vidjo, jest sim dobil njihove štiri pisma še le 14. dne sušca t. l. zvečer ob osmi uri, in ko sim jih prebral, mi je blo tako hudo, de nisim večerjal, ne roženkranca molil tisti večer, de štiri mesce njihovo pismo je na pošti (kostanjevski) ležalo to prvo, kteriga so pisali 11. nov. 1874.

nja izvedel od nekega čuvaja, da Eleazar sedi v globoke, podzemeljske ječi, ter da neki mlad mož, na videz tujec, jako pospešuje konečno obravnavo proti njemu. On je kriv, da so rodovino ločili, njemu izročila je sodnija tudi ključe Eleazarjeve ječe, kterih nobenemu neče zaupati. Hanani je takoj slutil, kdo utegne biti mladi človek, in slutnja njegova se je tudi potrdila. Grk je komaj čakal dneva, ko mu ima pripasti obširno premoženje Eleazarjevo, tudi umazanih posredkov ni zamedel, da bi odstranil vse zapreke, in Eleazarja tim preje pogubil.

Hananij se je zastonj trudil, da pride v ječo k Eleazarju; Karikelj je ostro čuval svoj plen. Zadovoljen moral je biti s tem, da je mogel ostati v zvezi z ostalimi zaprtimi, ali manj ostro zavarovanimi prijatelji, in pri tem šel mu je na roke neki ključar, ki je rad sporočal mu vse novice.

Toda poročila niso vesela bila. Herod ves srdit zato, ker je bil uskočil knez apostoljski,

desiravno takrat moj gemajnedinar je bil dvakrat vsak teden na pošti, pa pisma meni ne poslati in to drugo, tretje in četrto ravno tako!! Neka ženska pošto oskrbuje, ne vem, kaj bi bil ž njo storil, ko bi bil tisti večer ž njo prišel, ne bi bilo dobro, ker sim bil tak, de ne kmalo tako nevoljen, de še spati nisim mogel. Prvič zato, ker oni so lahko od mene mislili, de sim jest tako nehvaležin, de nočem jim nazaj odgovora dati; drugič pa zato, ker jim zdaj z vinam ne morem postreči, ker sim vsiga že prodal“ itd. itd. 17. sušca 1875. M. B.

Ali zaslužijo taki odpravniki, da se c. kr. pošta v njih roke položi, ali še v njih rokah pusti?

Iz Štajarskega, 21. sušca. *) Že večkrat se je v teh listih opomnilo, naj častiti duhovniki ne prosijo za državno subvencijo; razlogov se je navelo obilo, zakaj da ne, ali dozdeva se mi, da se vse govori gluhim ušesom. Zopet letijo prošnje v kancelije c. k. okrajnih glavarstev, in gospodje uradniki se smejejo, ko berejo imena. Ne davno je eden vskliknil: Et Tu Brute! Tudi Ti, ki si bil pri slednjih volitvah velik agitator pravne stranke, celo njen kandidat!! G. c. k. glavar patetično reče: „Nič ne dene, priporočili ga bomo, in verjemite mi, gospoda, da bode dobil 200 gold.“ „ist dass herlich (nadaljuje), in einem Decennium werden aus diesen zeltischen Römlingen die submissen Staatspf.“

Tako gosp. c. k. glavar. In zopet se prebirajo imena, in c. k. davkarski uradnik, kteri ima svoj votum dati in puncto indigentie, se zareži: „Auch dieser Kauz mit 15,000 Gld. in der Sparkasse etc. etc.“ „Es schlägt nichts, reče modri c. k. glavar, wir werden ihm 100 Gulden votiren, so schwächen wir die klerikale Opposition, binden den Pf. für die künftigen Wahlen die Hände, ihre weltlichen liberalnationalen Kandidaten haben sie in ihren Blättern selbst vor dem Volke discreditirt, die Candidatur dieser ist nun nicht mehr möglich und ich wette: Keiner von ihnen muckst sich mehr und echauffert sich für diese dumme windische Sache, dessen nimmersatten Sack die Stremaierschen Groschen, wie sie die Unterstützung nennen, füllen. Zopet se bere ime, in velik krohot: „ja der brauchts, hat Extraauslagen etc.“ In tako do kraja.

Slednjič še opazi c. k. okrajni glavar: „es wundert mich, dass der Pfarrer v. St. Y. nicht

*) Nismo mogli temu spisu prostora odreči, ker tako živo kaže sad Štremarjevih grošev.

ukaže stražnike ostro kazniti, in neke celo umoriti. Potem se je podal na daljno pot, a predno je odšel iz Jeruzalema, zaklel se je na veliko veselje Farizejcem, da po vrnitvi dá pomoriti vse kristijane, kteri do takrat ne bodo se odpovedali svoji veri.

Verni so izprevideli, da človeška pomoč je do cela pošla, in zato so samo v Boga zapupali ter se pripravljali na mučniško smrt. Spominjali so se opominjevanja apostelna Pavla, ki je pred odhodom iz Jeruzalema priporočal trdno zaupanje na pomoč božjo, a ne na pomoč ljudsko.

Vernim po ječah godilo se je čedalje slabše; kedar so jih prepeljavali iz ječe v ječo, morali so spotoma poslušati ostudno zaničevanje in kletev nadraženega ljudstva, tudi prijatelji in znanci niso smeli tako pogosto zahajati k njim.

(Dalje prih.)

eingekommen ist, der ist wahrhaft bedürftig, auch der von St. Z., auch der von St. U.; in eden c. k. uradnikov se oglasi: „Diese kommen nie ein, dass sind feste Charactere; solche sind zu fürchten, übrigens ist gut, dass einige nicht einkommen, das bringt Zwiespalt unter sie, Haben Sie nicht, Herr Bezirks-hauptmann, im „Slovenec“ und „Slov. Gospodar“ gelesen, wie sie sich schon einander Vorwürfe machen, — solcher Hader ist auch nützlich für unsere Sache, ich höre, dass sich jene Priester, die auf kirchliche Treu und Priester-ehre noch was halten, schon von den anderen absondern, und isolieren, und sie haben recht, denn ich würde selbst gegen einen Collegen mistrauisch sein, der sich seine staatstreue Gesinnung bezahlen lässt.

Tako se je pogovarjalo prve dni cvetnega tedna v neki c. k. okrajni kanceliji. Menda bode vendar še eden ali drug učenec Gospodov si pomislil, predno stopi v Judežovo službo in pomaga v grob polagati ne samo cerkev, temuč tudi ubogi slovenski narod, kateri se blodi in moti od vsih strani. Čudno se nam zdi, da celo eden mariborskih kanonikov nagovarja duhovnike, naj prosijo za podporo, ktereга smo dosle kot skoz in skoz odločnega cerkvenega moža častili; radi bi slišali njegova argumenta. Prečestiti sekovski škof vse drugači sodijo o državni subvenciji.

Hrvaška, 23. marca. Današnje „Narodne Novine“ so prinesle imenovane velike župane, ki so sledeči: Dragutin Pogledić pl. Kurilović za zagrebško županijo; Ognjoslav Utješenović-Ostrožinski za varaždinsko županijo; Emerik Kršnjavi za virovitiško županijo; Aleksander Fodoczy pl. Fodrovec in Borkovec za rečko županijo; Lazar Davidović za križevačko županijo; Ljudevit pl. Razner za belovarsko županijo; Ivan Vardian za požeško županijo; Julij Bubanović za sremsko županijo. To so tedaj novi veliki župani, ktere so morali Hrvati zopet sprejeti, čeravno se je ban Mažuranić temu dolgo branil. Ali da se enakost v upravi hrvaške z ogersko ne zgubi, morali so jih zopet imenovati. Sicer bi se bilo vse eno lahko vladalo brez njih, kakor se je dozdaj, ter zemlji prihranili lepi stroški — ali Madjar hoče tako in mora biti. Sreča je, da so vsaj ti ostali, ktere je naš ban predložil, kajti Madjari so hoteli čisto svoje ljudi, za ktere so javno po novinah pisali in zopet Hrvatom grozili se, da bo treba bolj uzde nategniti pri hrvaški vladi, kajti sadašnji ban preveč na svojo roko dela. Komaj so ti siromašni Madjari dobili novo ministerstvo, ki se ima na vse strani otepati, pa že mislijo, kako bi pritiskali Slavene, posebno Hrvate, ki so jim največi trn v očeh, dobro vedoči, da so oni skala med Jugoslaveni, na kterej se mora ladija velike madjarske države razdrobiti. Zatoraj vedno gledajo, da nam nagajajo, če le morejo. Tako tudi pri imenovanju velikih županov. Oni so hoteli samo Rauchovce, ki bi pot gladili madjaronstvu in vsakemu neredu, neglede na to, je li so ti ljudje sposobni za delo ali ne.

Madjari so hoteli sedem hrvaških velikozupanskih stolčkov podeliti kot sinekure med svoje nesposobne privržence, ali to jim je spodletelo. Zatorej toliko veka v njihovih časopisih. Naš ban je gledal, da se reši na vsak način tacihi nesposobnih ljudi, s kterimi se ne da nič delati, posebno pa zdaj pri novem preustroju. Samih čistih narodnjakov zatorej ni smel predložiti, kajti gotovo ne bi bili potrjeni. Vzel je tedaj izmed činovnikov ljudi, ki so sposobni pri poslovanju, čeravno so dozdaj služili vsakej vladi, razun Bubanovića in

Utješenovića, ktera je Rauch odstranil. To so vsi stari, izurjeni in skušeni činovniki, dozda upokojeni, ki bodo pa v novej službi vendar le še lahko delali, zemlja pa si bode s tem mnogo prihranila. Tako gleda naša vlada na vse strani, da si kaj prihrani, samo da more stanje zemlje zljajšati, kar je gotovo vse hvalevredno. Se ve, da ne bodo vsi zadovoljni s temi novimi vel. župani, ali bolje je manje zlo trpeti nego veliko, ko že mora tako biti. Madjari tudi niso zadovoljni ž njimi, pa vendar morajo biti. Mi se pa nadjamo, da se bode po novem preustroju zemlje vse popravilo in pod sedanjno modro vlado vse na bolje obrnilo, samo da nas naši sosede v miru pusté.

Od današnjega dana so po celey Hrvaške, Slavoniji in vojniškej granici živinski sejmi odprti. Kuga je prenehala. Huda zima jo je pregnala.

Domače novice.

V Ljubljani, 27. marejca.

(Narodni volilci ljubljanskega mesta) so pri shodu v čitalnici pretekli četrtek sklenili, da narodna stran se bo letos vdeležila volitev za mestno starešinstvo v I. in III. razredu. V II. razredu nam pa tudi letos ni mogoče voliti, ker je ta razred čez polovico sestavljen iz c. k. uradnikov in penzionistov, ki vsi na komando volijo. Dokler se v tem razredu ne preuredi volilni red, ni mogoče, da bi bili voljeni drugi, kakor tisti, ktere vlada hoče. Sestavil se je tudi brž volilni komité, čegar predsednik je gospod Pfeifer. Kandidati narodne stranke so razglašeni na zadnji strani današnjega lista.

(Iz seje deželnega odbora 20. marca.) Sporočilo deželnega glavarja, da je bil od cesarja potrjen bolnišnični vodja profesor dr. Valenta 20. t. m. po zastopnikih deželnega odbora in deželne vlade v to dostojanstvo vpeljan, vzelo se je na znanje. — Sklenilo se je, da se oskrbni stroški za prisiljence v deželni prisilni delalnici od 1. aprila t. l. povekšajo od 42 na 50 kr. Pretresal se je proračun zemljiške odveze za leto 1876 s potrebsčino 630.962 gld. in z dohodki, v ktere je že všteta 20% priklada na direktne davke in na vžitnino s 412.556 gld. 80 kr., toraj s primanjakavo 218.405 gld. 20 kr. Sklenilo se je, da se na čas deželnega zborovanja sklicani enketi stavijo zaradi prememb v občinski postavi in zaradi vpeljanja glavnih občin sledeča načelna vprašanja: 1) Imali ostati delokrog občin nespremenjen, kakor je? 2) Ali naj se spremeni samo v izročenihi opravilih ali tudi v lastnem področji? 3) Ali naj se izročeni delokrog tako spremeni, da se občinam vsa ali le nektera od vlade izročena opravila politične službe odvzemo, ali pa, da se v načelu sprememba obmeji na to, da se občinam za izročena vladna opravila daje odškodovanje in kako? 4) Ali naj se spremeni lastni delokrog občin na ta način, da se nektera opravila dosedanjega lastnega občinskega področja izročé državni upravi, in ktera opravila naj bi se izročila? 5) Ali naj se zgodi sprememba lastnega občinskega delokroga po tem načinu, da bi občine nektera opravila, ki jih zdaj opravljajo v lastnem področji, v prihodnje opravljale le v izročenihi področji? 6) Kako naj bi se potem občine podredile v teh opravilih nasproti deželnemu odboru in nasproti cesarskim oblastvom, in posebno, kako naj bi se uredile v policijskih rečéh stopinje za pritožbe na cesarska oblastva? 7) Kako stališče naj se dá podžupanijam (soseskam) in kako naj se obmeji njihovi delokrog nasproti občinam (županijam) in ali se

ima podobčinam še kaj družih opravil odkazati nego gospodarstvo premoženja svoje podobčine? 8. Ali naj se postavijo glavne občine po združbi sedanjih občin kot podobčin v novo občinsko postavo in postavodavstvo? 9) Kaka zastopstva naj dobijo podobčine? 10) Ktera oblika naj se priporoči deželnemu zboru pri dotičnih sklepih? ali morebiti resolucija, da bi se naznanila vladi v prevdarek pri reorganizaciji politične uprave?

(Nerazumljivo). Iz več krajev, zlasti iz Nemško-Českega, se sliši, da pošiljajo kupčijske zbornice po Ofenheimovi pravdi zelo prehlajenemu ministru Banhansu za „flašter“ zapuvice. Če ima pa sploh kaka kupčijska zbornica vzrok hvaležno skazati se temu ministru, ga ima prva gotovo kranjska, kajti le njemu se ima zahvaliti za svoje rojstvo in življenje. Nerazumljivo ali — naravnost rečeno — brez-taktno in nehvaležno pa je, da mu dozda ni še poslala nobene zahvale. Ali gospod Dreó, predsednik njen, ne ve, kaj gré dobrotniku, ali mu ni znan navadni vsakdanji takt? In vendar do zdaj nismo še čuli besedice o kakem predlogu, da bi se poslala Banhansu zapuvice. Pač! Nek po več gostilnicah dobro znan novovoljeni „svetovalec“, ki se deloma peča s kamnoseštvom, deloma pa s tem, da svojo vzvišeno omiko po raznih krčmah razkazuje, je zadnje dni postal nenavadno zamišljen; ljudje, ki ga poznajo, pravijo, da ta tihota nekaj pomeni, zlasti ker ga večkrat slišijo ponavljati besede: „Meine Herren“ in „Se. Excellenz“. In tisti, ki „se zastopijo“ na vreme, trdijo naravnost, da bo iz kraterja njegovih ust bruhnil v eni prihodnjih sej kupčijske zbornice predlog, da naj se pošlje ministru Banhansu zapuvice. Ta predlog bo gotovo enoglasno sprejet, a čudno pri tem bo to, da bo, kakor se je nadjati, prišel iz ust moža, kteremu bi se možgani menda ne mogli vneti. Taki so tedaj izborniki „inteligencije“, da jih mora najzadnji „cof“ spodobnosti in takta učiti.

(Razpis daril). Odbor „glasbene matice“ je v seji 16. t. m. odmenil sledeča darila in sicer: I. 20 goldinarjev v srebru za najboljšo zbirko narodnih pesmi, to je iz naroda slovenskega nabranihi napevov, kterih pa mora biti na številu najmanj deset. Zložene naj bodo čveteroglasno, ali pa enoglasno spremljevanjem glasovira. Pri vsaki pesmici naj bo tudi znamenovano, kje se je našla, kdo jo je nabralcu pel in v kterih krajih je znana. Skrbeti je tudi za to, da se besede, to je vse kitice ene pesmi natančno spišejo. II. En cekin za skladbo, ki je primerna za Šmarnice, to je Marijna pesem, ktera zna biti sestavljena ali za mešan zbor, ali samo-, dva- ali trospev s spremljevanjem orgel. — III. En cekin za cerkveno skladbo, ktera služi pri sveti maši kot vloga za ofertorij. — IV. En cekin za cerkveno skladbo, ki je priprava za kak večji praznik n. p. velikonočni, božični itd. O sestavi zadnjih dveh veljajo ista pravila, kakor pri drugi. Kompozicije morajo biti v lahkem, narodno-cerkvenem duhu zložene, da se lahko rabijo tudi v krajih, kjer se ne nahajajo posebno izurjene pevske moči. Besede morajo biti v slovenskem jeziku. Skladbe naj se pošljejo družbenemu tajniku g. Vojtehu Valenti do 31. maja t. l. brez podpisanega imena, ktero naj se priloži v zapečatenem listku. Poslani rokopisi se ne bodo vračali *)

V Ljubljani dne 22. marca 1875.

Odbor „glasbene matice.“

*) Odbor prosi, da bi vsi slovenski časniki ta razpis priobčili, da se vdeležijo konkurencije skladatelji vseh slovenskih pokrajin.

(Poziv!) „Glasbena matica“ je prevzela nalogo, nabirati pri svojih členih doneske za dr. Costov spominek. Častiti družbeniki se torej vabijo, da pošljejo svoje doneske društvenemu blagajniku gospodu Franju Drenik-u, kateri bode došle darove dotičnemu odboru izročil.

(Narodni volilci ljubljanski,) pazite, da vas pri mestnih volitvah nemčurji ne bodo opeharili, kakor pri volitvah za zbornico kupčijsko! Pripoveduje se nam, da po hišah nabirajo volilne liste, ter jih drugi dan z nemčurjskimi kandidati napisane volilcem vračajo. G. Doberlet je zlasti po Trnovem in Krakovem veliko tacih listov napisal. Ne dajte toraj volilnega lista nobenemu, katerega ne poznate kot značajnega narodnjaka!

Razne reči.

— Ženo iz Gočeve v Slov. goricah Ana Damiš, ki je 8. decembra 1874 svojega moža zabodla, so porotniki v Celji obsodili na vislice. Morivka je 26 let stara. Njen zagovornik se bo zoper sodbo pritožil.

— V Arji vasi pri Žavcu se je Janez K. obesil. Brat pa pride še o pravem času in prereže vrv. Ko se Janez zopet zavé, začne hudo razsajati, da se mu je sebe usmrtiti zabranilo. Žugal je hišo zažgati in vse pomoriti.

— Cerkev na Ponkvi so nepoznani zločinci 2. t. m. oropali. Vzeli so z oltarjev perilo. Tudi skrinjico za darila so odprli, pa menda malo našli.

— Kat. polit. društvo pri sv. Jurji na Šavnici bode imelo na belo nedeljo ob 3. uri popoldne v navadni hiši občni zbor. Prav vpljudno so udje in tudi drugi povabljeni.

Odbor.

— Politično, katoliško-slovensko društvo se snuje v Stariloki, ne v Loki, kakor je po zmoti poročal „Slovenec“ v št. 35.

Volilci glavnega [mesta ljubljanskega]

Zbor ljubljanskih volilcev, katerega je politično društvo „Slovenija“ sklicalo, se je odločil za to, da se letošnjih mestnih volitev vdeležimo, toda le v III. in I. volilnem razredu. Razlogi tega postopanja se vam bodo obširneje priobčili po posebnih listih. — Danes vam le v kratkem priporočamo sledeče, enoglasno postavljene kandidate:

Za III. volilni razred:

gosp. **Dr. Karol Bleiweis**, primarij v dež. bolnišnici;
„ **France Goršič**, orgljar in hišni posestnik;
„ **Vaso Petričič**, trgovec in hišni posestnik;
„ **Franjo Potočnik**, vpokojeni c. k. stavbeni svetnik.
„ **Jožef Regali**, mizar in hišni posestnik.

Za I. volilni razred:

gosp. **Janez N. Horak**, rokovičar in hišni posestnik.
„ **Miha Pakič**, rešetar in hišni posestnik.
Krepko na noge, volimo složno in zmaga bode naša!

Narodni odbor za mestne volitve ljubljanske.

Umrli so:

22. marca. Jožefina Strukelj, mesarja otrok, 14 m., za pljučno sušico. — Polona Bonadej, zasebn. pisarja vdova, 31 l., za vnetjem možg. mrene. — Martin Merčun, delavec, 44 l., za krvotokom.

23. marca. Peter Mulec, delavke otrok, 2 l., za vnetjem vratu

24. marca. Alojzij Tekavec, čuvaja v cig. fabr. otrok, 4 l., za vnetjem vratu. — France Želko, konduktorja otrok, 2 dni, za slabostjo. — Jože Smolej, prodajalec sladkorja, 51 l., za pljučnim oslavljenjem.

Eksekutivne dražbe.

1. aprila. 3. Jož. Skubic-evo iz Police v Litiji. — 3. Mih. Žnidaršič-evo iz Kozarš (1355 gl.), — 3. Hel. Janežič-eve z Zgornjega jezera (1950 gl.), obe v Ložu. — 3. Tone Zupančič-evo iz Kozlevo (1346 gl.), — 1. Fr. Plevel-ovo iz Koroške vasi (4000 gl.), obe v Zatičini. — 3. Ljudevik Milač-evo (9000 gl.) v Ljubljani. — 2. Jan. Kobe-tovo iz Vrha, — 2. Jurij Turk-ovo iz Jelševnika (150 gl.), obe v Črnomlju. — 2. Jan. Hlebec-ovo (143 gl.) v Mokronogu.

2. aprila. 2. Jan. Lekan-ovo iz Laz (3930 gl.), — 2. Jan. Kogovšek-evo iz Laz (3255 gl.) — 2. Jan. Jerina-vo iz Zgornje vasi (3070 gl.), — 2. Matevž Drenik-ovo iz Spopnje vasi (1440 gl.), vse v Planini. — 2. Martin Zrimšek-ovo iz Gošič v Ložu.

3. aprila. 3. Lukež Bele-evo iz Osredka (5073 gl.), — 3. Jože Kerne-evo iz Suše (1433 gl.), — 3. Jož. Švigel-novo iz Male vasi (5594 gl.), vse v Ljubljani. — 3. Jož. Prijatelj-ovo iz Vrha (1110 gl.), — 3. Jak. Lavrič-evo iz Puleta (3555 gl.), — 3. Marije Vidrih-eve iz Male vasi vse v Laščah. — 3. Ivan Orlič-evo iz Kriške vasi (2193 gl.), — 3. Marije Tome-eve iz Primostka obe v Metliki.

Tržna cena preteklega tedna:

Mesta:	Mernik						
	Pšenice	Rži	Jčmen	Ovsa	Turšice	Ajde	Prosa
v Ljubljani	2.60	1.80	1.50	1.05	1.60	1.50	2.00
v Kranju	2.65	1.75	—	1.00	—	—	1.40
v Loki	2.65	1.70	—	1.00	—	1.50	1.70
v Novomestu	2.65	1.85	1.75	0.95	1.90	1.60	2.00
v Sodražici	2.85	—	1.85	1.00	1.90	1.60	1.85
v Mariboru	2.25	2.05	1.95	1.10	1.50	1.40	1.90
v Ptuj	2.15	1.70	1.50	1.00	1.38	1.23	1.55
v Celji	2.50	2.00	1.20	1.30	1.60	1.50	1.60
v Celovcu	2.25	2.15	1.50	1.00	1.44	—	—
v Trstu	2.44	1.90	1.92	1.40	1.80	—	—
v Zagrebu	2.12	1.65	1.35	—	1.40	—	—
v Varaždinu	2.05	1.55	1.50	0.95	1.30	1.00	1.00
na Dunaju	2.50	2.00	1.50	1.16	1.60	—	—
v Peštu	2.45	1.50	1.60	1.10	1.75	—	—
v Pragi	2.60	2.16	1.90	1.40	—	—	—
v Gradcu	2.43	2.90	1.30	1.13	1.45	—	—

Zobni zdravnik docent dr. Tanzer

iz Graca.

ordinira tu v Ljubljani „pri Slonu“ v sobah 36 in 37, II. nadstropje, v zobozdravilstvu in zobotehniku, vsak dan od osmih zjutraj do petih popoldne.

Ostal bo tu še do velike sobote zvečer.

Dr. Tanzer-jeva

antiseptična ustna voda, prah in pasta za zobe se dobiva pri g. E. Mahr-u, pri apotekarjih Birschtz-u in Piccoli-u v Ljubljani, in v lekarnah v Kranju, Loki in Kamniku.

(24-3)

Telegrafične denarne cene 24. marca.

Papirna renta 71.45. — Srebrna renta 75.85. — 1860letno državno posojilo 112.40 — Bankine akcije 963. — Kreditne akcije 237.25. — London 111.30 — Srebro 104.50. — Ces. kr. cekini 5.23. — 20Napoleon 8.88.

Bolnikom v prid navedemo v sledečem več pohvalnih pisem, ki so najboljši dokazi o izvrstni moči pravega Wilhelmovega antiartritičnega antirevmatičnega kri čistečega čaja.

Gospodu Franju Wilhelmu, lekarju v Neunkirchen-u.
V Hainburgu 21. nov. 1874.

Vaša blagorodnost! Iz hvaležnosti se čutim dolžnega Vam naznaniti, da me je pri Vas narajeni Wilhelmov antiartritični antirevmatični kri čisteči čaj rešil bolezn, ki bi se ne dala po nobenem drugem zdravilu ozdraviti.

Kakor je resnica, pritrjujem s svojim imenom in pečatom, da sem osem mesecev vsak dan rabil ga eno purčijo in bil po tem ozdravljen

božjasti, ki me je že 7 let metala,

tako, da sem se je popolnoma znebil, ker me že 14 mesecev ni nobenkrat več vrgla.

Blagovollite to v prid drugih bolnikov po časopisih objaviti.

(L. S.)

Ignacij Berger.

O. št. 4218.

Jaz potrjujem, da je osebno mi znani gospod Ignacij Berger, c. k. načelnik telegrafjske postaje v Hainburgu, to pismo pred menoj lastno-ročno podpisal.

V Hainburgu tridesetega novembra tisoč osem sto sedemdeset in štiri.

(L. S.)

Ant. Paravicini l. r.

c. k. notar.

Gospodu Franju Wilhelmu, lekarju v Neunkirchen-u.
V Altenfelden Gor. Avstr. 30. nov. 1874.

Vaš Wilhelmov antiartritični antirevmatični čaj za čiščenje krvi, katerega dobivam iz lekarne gosp. Avgusta Hofstätterja v Linzu, dela pri nas veliko dobrega, je vse časti vreden in se po našem priporočanju zelo razširja; celo naš gospod dr. Nickl se čudi temu čaju, ker sem že leto in dan pri njem jemala zdravila, pa je putka in slabost čutim pri vsem tem postajala čedalje hujša; zdaj pa sem porabila 3 pakete čaja in zdrava sem.

Zares z vsam spoštovanjem Vas pozdravlja
Julijana Kramel, hiš. posest. št. 6.

Gospodu Franju Wilhelmu, lekarju v Neunkirchen-u.
V Komornu (na Ogerskem) 30. nov. 1874.

Vaša Blagorodnost! Dovoljujem si izreči Vam svojo najpristnejšo hvalo, da sem bil tako srečen zvedeti za Vaš Wilhelmov antiartritični antirevmatični čaj za čiščenje krvi. Bog vsega močnej mi je pripomogel do tega zdravlja, ker sem 12 let toliko pretrpel, 3 leta toplica obiskoval; vse, kar se mi je svetovalo, za mazati in pariti, stalo me mnogo denarja in bolečin, pomagalo pa ni nič.

Se enkrat mojo tisočerno zahvalo za dobri čaj, brez katerega ne bi smela biti nobena hiša, ker on je zdravnik pri njej.

Ker me zdaj toliko ljudi poprašuje, kaj mi je tako hitro pomagalo, moral sem mnogim povedati Vašo adresno. Prosim še, da bi mi vpljudno poslali še 4 pakete tega Wilhelmovega antiartritičnega antirevmatičnega čaja za čiščenje krvi, ker ga potrebujem za gospoda mestnega glavarja. Prosim, pošljite mi ga proti poštne povzpetju.

Spoštovanjem

Jožef Scharfner, stavbeni mojster,
Wassergasse št. 1196.

(18-5)

Svarimo pred ponarejanjem in sleparijo.

Pravi Wilhelmov antiartritični antirevmatični čaj za čiščenje krvi se dobiva le iz prve mednarodne fabrikacije Wilhelmovega antiartritičnega antirevmatičnega čaja za čiščenje krvi v Neunkirchen pri Dunaji ali v mojih časnikih navedenih zalogah.

Zavitek, v 8 obrokov razdeljen, po predpisu zdravnika pripravljen, s podokom v različnih jezikih 1. gld., posebej za kolek in zavoj 10 kr.

Na ugodnost p. n. občinstva se pravi Wilhelmov antiartritični antirevmatični čaj za čiščenje krvi tudi dobiva: v Ljubljani pri Peter Lasniku; v Postojni, pri Jožefu Kupferschmidu; v Celji, pri Baumbachu lekarju, Franc Rauscherju, lekarju in Karol Krisperju; v Gorici pri Franzonič-u lekarju; v Celovcu pri C. Clementschitschu; v Mariboru Alois Quangestu; v Prassbergu pri Tribucu; v Novem mestu pri Dom. Ricoli-u; v Blaku pri Matevž Fürstu; v Varaždinu pri dr. A. Halterju lekarju.